

GEEN BRUG TE VER VOOR DE DAMRAKKERS.

Het schrikkeljaar 2024 heeft mij een snipperdag gegeven, n.l. 29 februari. Een extra dag is mooi meegenomen voor mij, omdat de columns best wel de nodige energie van me opeisen. Ook het kiezen van een onderwerp is altijd weer een lastige keuze, d.w.z. sport, kunstuitingen of historie hebben mijn voorkeur. Op deze extra snipperdag heb ik deze column geschreven, en dit keer is het de historie geworden. Het Historisch Genootschap van Heerjansdam heeft over 2023 weer een schitterend jaarboek weten samen te stellen met een aantal aansprekende onderwerpen. Het is me te verwijten dat ik niet eerder de volledige inhoud van het jaarboek heb gelezen. Het is zeker aan te bevelen om lid te worden voor slechts €7,50 en deel uit te maken van de schare van al meer dan 600 geïnteresseerden leden.

HISTORISCH JAARBOEK 2023.

De samenstellers verdienen een groot compliment. Heden, verleden en toekomst worden uitgebreid en op aantrekkelijke wijze in woord en beeld gebracht. De redactie schrijft terecht *“Meer dan trots zijn we nu weer met het resultaat”*. Uit de 104 pagina's van het boek was het best lastig keuzes te maken.

BELANGRIJKE ZAKEN.

Bij een aantal onderwerpen heb ik wat toegevoegd.
Over de dorpsraad wordt uitgebreid gerapporteerd.

- Al ruim twintig jaar houdt de dorpsraad de vinger aan de pols wat betreft het welzijn van alle dorpsgenoten. En zeker het behoud van het dorpse karakter en de groene oase rond het hele omliggende gebied. Tientallen grote en kleinere zaken konden gerealiseerd worden.
- Openbaar vervoer. Bus 717 zien we dagelijks, bemenst met vrijwilligers, haar rondjes maken en de Heerjansdamse passagiers op de plaats van bestemming brengen in Zwijndrecht of Barendrecht.
- Het monument van de zelfbouwers is in ere hersteld. Een prachtige reportage in woord en beeld. Steen voor steen bouwden zij hun eigen woning met als initiatiefnemer Ds. J.A. Visser. Een columnist H.A.V. in Trouw schreef in 1957 *“Dominees van Nederland preek niet alleen over de woningnood, maar neem eens een initiatief zoals in Heerjansdam”*.
- Het Groene Kruisgebouw. Het spaargeld van de vroegere bestuurders kon uiteindelijk met een moeilijk afgedwongen eindresultaat worden afgerond.
- Belangrijke inspraak bij inrichting polder Buitenland. Voorkomen kon worden: kassenbouw, nat en droge villa's en niet te vergeten de belangrijke maar verfoede windmolens.
- Zwem/visplaatvorm in de Waal.
- Verder nog: realiseren van hondenpoep bakken | verkeerszaken w.o. snelheid smileys | inspraak herinrichting straten en centrum | maandelijks openbaar

overleg | vrijwilligersfeesten | heftig bezwaar tegen de verkoop van het oude gemeentehuis | bemiddeld voor behoud van plaats en opstallen van t'Houten Hok | intensief overleg over uitbreiding begraafplaats | beeld bij de vijver.

Het is een willekeurige keuze uit vele voorbeelden die ik had kunnen noemen. Het maakt duidelijk hoe belangrijk de dorpsraad is én blijft.

HERINNERINGEN AAN SCHOOLTIJD.

De oproep van het Historisch Genootschap voor informatie van de vroegere scholieren over hun belevenissen op school vanaf 1960 heeft veel en uitgebreid respons opgeleverd. Te veel voor mij om er in deze column en in een paar zinnen een passend beeld van te schetsen. In ieder geval wel heel veel positiefs, fijne herinneringen en mooie verhalen over de schooljaren uit hun jeugd in Heerjansdam.

HUMOR IN HET ZWEMBAD.

Tot slot nog een humorvolle gebeurtenis over een schoolvakantie.

Tijdens de reisjes van de beide scholen werden er regelmatig zwembaden bezocht. Meester van Loenen, al een dikke zestiger, was nog een regelmatige sporter ook in het zwembad. In de loop der jaren was hij bevorderd tot bovenmeester, hoofd der school en tegenwoordig directeur genoemd. Verder laat ik het hierbij en geef ik scholier Mels van Driel het woord. “Meester van Loenen was al op de duikplank van vier meter hoog geklommen en stond klaar om te springen toen de badmeester met luide stem riep, De dame op de duikplank wordt verzocht een badmuts op te doen”. Van Loenen gehoorzaam als hij was liep in allerijl de duikplank af. De badmeester wist waarschijnlijk niet dat het voor mannen vanaf 1936 gebruikelijk was in een zwembroek te water te gaan. Voor die tijd droegen zij ook een badpak en bleef het bovenlijf bedekt net als bij de vrouwen.” Zo was toen de betamelijke norm nu eenmaal. Bovendien moesten de vrouwen toen ook nog een hoofddekseel dragen. De badmeester had meester van Loenen (humorvol vaak ook wel lange Kees genoemd) voor een vrouw aangezien.

Dit was natuurlijk lachen, gieren en brullen geblazen voor de scholieren. Bij thuiskomst eveneens een humorvol spektakel om het te vertellen. En na vele jaren is dit verhaal terecht gekomen in het Jaarboek 2023 van het Historisch Genootschap Heerjansdam.

Joop van der Ent

e-mail : joopvanderent@upcmail.nl
www.blik-op-heerjansdam.nl

01-05-2024